

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על-ידי
צעירי אגודת חב"ד – המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

ספרים חדשים

ופריו מתוק

מאת הרב יצחק זילברשטיין
בהוצאת העורך

פניני הלכה בנושאי אקטואליה, מדרשותיו של הרב, משובצות בדברי הלכה ודרוש ובמעשים מגדולי ישראל. ערוך לפי פרשיות ספר ויקרא. 512 עמ'. טל' 077-8150023.

מורשת ישראל

מאת מיכאל ברשינסקי הכהן
בהוצאת המחבר

אסופת מאמרים על התורה, בעיות השעה, גדולי ישראל ועוד. מהדורה שנייה. 308 עמ'. טל' 04-8236008.

בין ירושלים לאילת

מאת נחמי זקלט
בהוצאת המחברת

סיפורם של בני זוג צעירים, שיוצאים לשליחות במושב מדן, על כביש 90, בין ירושלים לאילת. 170 עמ'. טל' 052-2711532.

להתארגן לשבת ברוגע

מאת תמר כהן
בהוצאת המחברת

הסודות המאפשרים להתארגן נכון לשבת, כדי שלא להגיע לסעודה ממוטטים ועייפים. 130 עמ'. טל' 077-7081426.

זמני השבוע

ניוירוק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
7:11	7:49	7:23	7:02
8:16	9:01	8:21	8:05

322 בתי חב"ד מוקד חב"ד
לשירותכם *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 6084000
טל' 729-72-2770100 • פקס 729-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il

הפקה: המרכז לעזרי שליחות
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

לחשוב במושגים של גאולה

'סעודת משיח' היא הכנה לגילוי המשיח, שאף הוא יבוא כמציאות ממשית, שנוכל לראותה בעיניים ולמשה בידים

אמונה מוחשית, כמו המצה שאנו אוכלים (צילום: מאיר דהן)

של גאולה. צריך אפוא להתחיל לחשוב במונחים של עולם מתוקן, עולם שבו האמת גלויה, עולם שבו הנבואות העתידיות עומדות להתחולל בפועל - כאן בארץ.

להתכונן ולהתאחד

זו המשמעות העמוקה שמאחורי תקנת הבעש"ט בדבר אכילת 'סעודת המשיח'. כשאנו יושבים בסעודה זו, בשעה שבה מאירה הארת המשיח, אנו מקבלים כוח לחשוב על ביאת המשיח לא במושגים מופשטים בלבד, אלא בדרך מוחשית ומציאותית.

סעודה זו היא הכנה לגילוי המשיח, שאף הוא לא ייוותר במישור הרוחני בלבד. המשיח יבוא כמציאות ממשית, שנוכל לראותה בעיניים ולמשה בידים. מציאות מוחשית, כמו סעודה שאנו אוכלים, כמו יין שאנו שותים.

זה גם הטעם למנהג שתיית ארבע הכוסות. אחד הנימוקים לארבע הכוסות של פסח הוא, שהן מקבילות ל"ארבע כוסות של פורענות שעתיד הקב"ה להשקות את אומות עולם, וכנגדן עתיד להשקות את ישראל ארבע כוסות של נחמות" (כמאמר חז"ל). אמכן, כאשר אנו מתקרבים לימים האלה, אנו שותים עוד ארבע כוסות בסיום הפסח, כדי לעורר את גילוי ארבע הכוסות של ימות המשיח.

עכשיו הזמן להתאחד באהבת אחים לקראת הגאולה. ויהי רצון שכבר השנה נאכל את סעודת המשיח עם משיח צדקנו.

מנהג מיוחד שהנהיג הבעש"ט היה לאכול בחג האחרון של פסח שלוש סעודות. הסעודה השלישית, שהייתה נערכת לפנות ערב, נקראה 'סעודת משיח'. הבעש"ט הסביר ש"ביום הזה מאיר גילוי הארת המשיח".

כעבור שבעה דורות הוסיף האדמו"ר החמישי של חסידות חב"ד, רבי שלום דובער מליובאוויטש, עוד פרט: הוא תיקן לשנות בסעודה הזאת ארבע כוסות, כשם שנהוג בליל הסדר.

הכנה רוחנית

המנהגים האלה משקפים תהליך גדול שמתחולל בעולם מימות הבעש"ט והלאה. ספרי החסידות מסבירים שהתגלותה של שיטת החסידות היא הכנה לימות המשיח. אדמו"רי החסידות נהגו לומר שהבעש"ט הוא "התנוצצות אורו של משיח".

ידועה האיגרת שכתב הבעש"ט, ובה הוא מספר על 'עליית נשמה' שהייתה לו, ושבהלכה הגיע עד היכלו של המשיח. שאל הבעש"ט את המשיח: "אימתי קאתי מר?" (=מתי יבוא מר?). וענהו המשיח: "לכשיפוצו מעיינותיך חוצה". מכאן שהפצת מעיינות החסידות היא הכנה לביאת המשיח.

הופעת החסידות היא אפוא סוג של הכנה רוחנית לקראת הגאולה. העיסוק בפנימיות התורה הוא הכנה לתורתו של משיח. ההתלהבות והשמחה בעבודת ה' קשורות אף הן לאופייה של עבודת ה' שתהיה בימות המשיח. ואולי גם הדבקות בצדיק היא מעין הכנה לדבקות ולהתבטלות שנחוש כולנו כלפי המלך המשיח, שאף הוא יהיה שילוב של אישיות רוחנית, מלך ומנהיג.

גם מנהג 'סעודת משיח' נקשר לתפיסה זו. הרעיון שמאחורי הסעודה הוא, לקבל את הארת המשיח לא רק בכלים הרוחניים של הבנה ורגש, אלא בצורה של סעודה, שהאדם אוכל ומרגיש את טעמה, ואחר-כך היא מתעכלת בקרבו ונעשית חלק ממנו.

'סעודת משיח' היא התשובה לאחד הקשיים הגדולים שלנו - קשה לנו לאמץ עולם מושגים

מחג משפחתי לנקודת האחדות

זקן כצעיר. לרגלי הר סיני הייתה אחדות שיא: "וייחן שם ישראל נגד ההר". וייחן, לא ויחננו: כאיש אחד.

קריאה לאחדות

האחדות הזאת החלה כבר בקריעת ים סוף, שאז החלה ההכנה למתן התורה. קודם לכן הייתה התורה למעלה מן העולם, שמטבעו לא היה ערוך לקבלה. בעת מעמד הר סיני חדרה התורה האלוקית לתוך המציאות הגשמית, עד שנעשתה "מורשה" לכל יהודי, כמו ירושה שהאדם זוכה בה בלי להתחשב בגילו, במעשיו או באופיו. וכך אפילו תינוק, מן הרגע שהוא מתחיל לדבר, אביו צריך ללמדו תורה.

בקריעת ים סוף ציווה הקב"ה על בני ישראל להתאחד: "דבר אל בני ישראל וייסעו"; שכולם יחד ייכנסו לימים. המדרש מספר שהמים הקיפו את בני ישראל מכל העברים, וכך איחדה המעטפת הזו את כל העם, וממנה המשיכו למתן התורה בהר סיני.

(שיחות קודש תשל"ד, כרך ב, עמ' 37)

אמרת השבוע

גביע הזהב

פעם אחת בא בעל 'חסד לאברהם' מרדומסק אל שולחן הסדר של רבי חיים מצאנז, ולהפתעתו ראה שרבו משתמש בגביע זהב על טס זהב.

הבחין רבי חיים בתמיהתו ואמר: "יהודי עשיר וערירי, ששכב על ערש דוויו, ביקש שיקנו לי את הגביע והטס כדי שאזכרנו בשעת הקידוש ואעשה לו טובה למעלה".

כעבור שנה בא הרבי מרדומסק שנית לחג הפסח וראה כי רבי חיים חזר להשתמש בכוס זכוכית. הסביר רבי חיים: "את כלי הזהב כבר משכנתי מזמן בעבור צורכי הצדקה, ואף שנותן המתנה בא אליי בחלום וביקש שאחזור לקדש על כוס, מה אעשה שאין בידי כסף לפדות את המשכון, כי כל כסף שבא לידי אני מחלק לצדקה".

פתגם חסידי

"החג האחרון של פסח הוא חגה של הגאולה האחרונה, שהקב"ה יוציא אותנו מהגלות, על-ידי משיח צדקנו – גואל אחרון" (כ"ק אדמו"ר ה'צמח צדק')

ואילו בקריעת ים סוף ניצבו כל בני ישראל יחד אל מול הסכנה, ונכנסו יחד אל הים. אמנם בהמשך נקרע הים "לגזרים", לשנים עשר נתיבים, בעבור כל שבט, אך הכניסה לים והיציאה ממנו היו לכל העם יחדיו. גם בגאולה העתידה יגאל הקב"ה את כל בני ישראל יחד, ושוב יבלוט מוטיב האחדות.

מעלת הפרטים

אחדות איננה המצב הרגיל של בניאדם. הללו נבדלים זה מזה על-פי טבע העולם, שיש בו ריבוי וגיוון. על כך אנו משבחים את הקב"ה: "מה רבו מעשיך ה'". הפרטים הרבים והנבדלים שברא הקב"ה מעידים על גדולתו. גם במין האדם כך. אין שני בניאדם זהים, וכל אדם הוא עולם מלא. את מקומו של הפרט אנו מדגישים בליל הסדר, כאשר כל משפחה חוגגת לעצמה.

אולם התורה הביאה סדר חדש. היא חידשה את האחדות שבין בני ישראל, את היותם ערבים ומעורבים זה בזה. הדבר בא לידי ביטוי בחובה המוטלת על כל יהודי ללמוד תורה, עני כעשיר,

שביעי של פסח שונה במהותו מהיום הראשון של החג. בחג הראשון מדגישים בעיקר את ליל הסדר. אנו אומרים בהגדה: "בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים; בעבור זה לא אמרתי אלא בשעה שיש מצה ומרור מונחים לפניך".

בליל הסדר אנו מקיימים את מצוות עשה של זכירת יציאת מצרים על-ידי 'הגדת לבנך'. איאפשר לעשות זאת קודם לכן, אלא בשעה שהמצה והמרור מונחים על השולחן, בליל הסדר. לעומת זה, העניין המרכזי בשביעי של פסח הוא קריעת ים סוף, שאותה אנו מזכירים בקריאת התורה.

יחד ולחוד

אין אלה עניינים נבדלים בלבד, אלא במהותם הם הפוכים ממש. המוקד של ליל הסדר הוא קרבן הפסח, שנעשה בחוג המשפחתי. התורה ציוותה שלכל משפחה יהיה קרבן משלה, "שה לבית אבות שה לבית"; "ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו". גם בפסח דורות נפסק שאין מוציאים את הפסח מחבורה לחבורה.

מן המעיין

שביעי של פסח | מאת הרב אליעזר ברוד

גם אנו ראויים

רבי משה מקוברין נאנח בשביעי של פסח ואמר: האם גם דורנו, דור חוטא, היה זוכה לניסים כאלה? אחר-כך התעודד ואמר: אם פרעה נשאר בחיים כדי שיראה את ניסי ה', ראויים גם אנו שהקב"ה יראה לנו ניסים ונפלאות כימי צאתנו מארץ מצרים.

יציאה מן ההרגלים

יציאת מצרים בעבודת ה' מבטאת את היציאה מהרגליו של האדם. רק אחריה אפשר שתבוא קריעת ים סוף, המבטאת את הרגשת העצמות.

(ספר השיחות תש"ג)

עבודה של מסירות נפש

להשתחרר מהרגלים אין זה דבר קל. היציאה מן ההרגלים היא עבודה של מסירות נפש. לכל יהודי יש הכוח לעבודה זו, אך אין לאדם להסתפק בעצם הכוח שקיים בו. על כל אחד ואחד לשאוף שעבודת ה' שלו תהיה בפועל יותר מרגילותו.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

שירה אחרי סטירה

"ביקש נבוכדנאצר לומר שירה, בא מלאך וסטרר על פיו" (סנהדרין צד). אין הכוונה שלא רצו לשמוע את שירתו, אלא שהמלאך ביקש לומר

לו: אתה מבקש לומר שירה כאשר הכתר על ראשך. כדאי לשמוע איך תאמר שירה אחרי סטירת לחי. הרי לך סטירה, ועכשיו אמור שירה! (רבי מנחם מענדל מקוצק)

מטרת המופתים

מטרת המופתים בעשר המכות הייתה בעיקרה לשבור את 'קליפת' מצרים. לעומת זה, בקריעת ים סוף מטרת המופתים הייתה הפוכה – הם נועדו בעיקר בעבור בני ישראל, להכניס לגילויים של מתן תורה.

(ספר המאמרים תרפ"א)

ים המחשבות

כשישב החסיד רבי הילל מפאריטש אצל ה'צמח צדק' הסביר הרבי את משמעותה של קריעת ים סוף בעבורנו, ואמר: על כל אחד ואחד לקרוע את ה'ים' האישי שלו, את ה'ים' המחשבות, את כל המחשבות אשר לא לה' המה, וללכת בחרבה.

(ספר השיחות תרצ"ז)

כשאפסה התקווה

"קשים מזונותיו של אדם מקריעת ים סוף" (פסחים קיח). כשם שהנס בים סוף בא פתאום, כשנדמה היה שאפסה כל תקווה ואין כל מוצא מהמצב, כך הוא גם בפרנסתו של אדם.

(חידושי הרי"ם)

לחישה באוזן

המתפללים מיהרו להסיר את תפיליהם ולקפל את טליתותיהם. ערב פסח היום. בעוד זמן קצר יחול זמן איסור חמץ. היום קצר, וההכנות לסדר מרובות.

אל קדמת בית הכנסת בעיר סלונים פסע בצעדים מהירים ר' נחום, איש חסד ידוע בעיר. הוא ניגש אל רבי יהושע־אייזיק שפירא, רב העיר, שגם הוא סיים את תפילתו והתכונן ללכת לביתו. "רבי", קרא ר' נחום, "ימחל־נא לי על שאני טורדו בשעה דחוקה כל־כך, אבל זה עניין של פיקוח נפש ממש".

"פיקוח נפש אתה אומר?", נדרך הרב, שכונה בפי כול ר' אייז'ל חריף, בשל שכלו החריף ושנינותו הידועה. "במה העניין?"

ר' נחום הביט לצדדים, כדי לוודא שאיש אינו שותף לשיחתם, והנמיך את קולו: "ובכן, מדובר בר' נטעי־הירש הגביר. הוא התרושש מכל נכסיו ונהפך לחסר כול ממש. נודע לי כי מצבו חמור כל־כך עד שאין לו אפילו מצות ויין לחג הפסח. אין לו ולבני משפחתו מה לאכול בפסח, והוא מתבייש לבקש עזרה".

"ועכשיו אתה מספר לי?!", נזף בו הרב. "הלוא בעוד שעות אחדות ייכנס החג!"

"מה אעשה ורק הלילה נודע לי הדבר", נאנח ר' נחום. "השאלה הגדולה היא איך אפשר לסייע לר' נטעי־הירש ולמשפחתו, שאינם רוצים כי מצוקתם תיוודע ברבים. יאמר לי רבנו מה עושים".

רבי אייז'ל חריף הרהר לרגע ואמר: "גש אל נטעי־הירש ואמור לו שהערב, אחרי תפילת ערבית, בשעה שהקהל כולו ניגש אליי לברכני בברכת החג, יברכני הוא בלחישה, על אוזני, בלי שאיש ישמע מה הוא אומר".

עיניו של ר' נחום נפערו בתימהון, אולם רבי אייז'ל המשיך: "אם יעשה כדבריי, מבטיחך אני נאמנה שמאומה לא יחסר משולחנו של נטעי־הירש, להפך, הוא יתברך בשפע וביד רחבה!".

"במחילה מרבנו...", העז ר' נחום לשאול, "וכי הלחישה תביא לו מצות, יין, דגים ובשר?"

"לא עת להקשות קושיות", גער בו הרב, "הזמן דחוק והמלאכה מרובה. גש מהר אל נטעי־הירש ומסור לו את

דבריי, והערב תיווכח בעצמך".

נפרד ר' נחום מהרב ומיהר אל ביתו של הגביר לשעבר. ליבו נצבט כשהביט בבית המפואר, שהסתייר היטב את המחוסר השורר בין כתליו. הוא מסר לנטעי־הירש את דבריו של רבי אייז'ל, והוסיף ואמר בכנות

שאינו מבין את פשר ההוראה.

"ומה הרב מבקש להשיג בברכה שאלחש באוזנו?", תהה הגביר.

השיב ר' נחום: "אינך מכיר את רבנו? הלוא חריף ושנון הוא. עשה כדבריו ותראה בעצמך".

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

שבעה נחלים

על הגאולה העתידה נאמר: "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות". לשון הפסוק הוא "כימי" (לשון רבים), שכן גאולת מצרים מורכבת משני שלבים – היציאה מהגלות ב"ו בניסן, והשגת החירות השלמה, בקריעת ים סוף. שני השלבים האלה יהיו גם בגאולה העתידה – תחילה קץ הגלות ואחר־כך הגאולה עצמה, עם כל גילוייה הנפלאים.

שיאה של גאולת מצרים היה בבקיעת הים, שבה התרחשה התגלות עצומה של הקב"ה. אף בגאולה העתידה תהיה שלמות הגילוי האלוקי בבקיעה של מים, כפי שנאמר (ישעיה יא,טו): "והחרים ה' את לשון ים מצרים, והניף ידו על הנהר... והכהו לשבעה נחלים". והנביא מסיים: "כאשר הייתה לישראל ביום עלותו מארץ מצרים".

הפיכת אומות העולם

אלא שיש הבדל בולט בין שתי ההתרחשויות הללו: בקריעת ים סוף היה "גזר ים סוף לגזרים", וחז"ל אומרים, שהיו שנים־עשר גזרים, כנגד י"ב השבטים, וכל שבט הלך במסילה המיוחדת לו; ואילו לעתיד לבוא יהיה "הכהו לשבעה נחלים" – לא שנים־עשר אלא שבעה.

מה שני המספרים הללו מסמלים? 'שנים־עשר' – כנגד שנים־עשר שבטי ישראל; 'שבעה' – כנגד שבעת המקומות שאליהם גלו בני ישראל. הנביא (ישעיה יא,יא) מפרט מהיכן ייגאלו בני ישראל: "והיה ביום ההוא יוסיף ה' שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר יישאר מאשור וממצרים ומפּתרוּס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים". המפרשים מציינים, שאלה שבעת המקומות שאליהם יגלה עם ישראל.

גאולת מצרים הייתה קשורה במיוחד בגילוי הקדושה בעם ישראל, ולכן ההתגלות של קריעת ים סוף באה בצורת שנים־עשר גזרים, כנגד שנים־עשר שבטי ישראל. אבל ההתגלות האלוקית בגאולה העתידה תבטא את האחדות האלוקית הכוללת, כאשר גם הגויים ומקומות הגלות נכללים בתוך האמת האלוקית, ולכן ה'בקיעה' האלוקית לעתיד לבוא קשורה ב"שבעה נחלים".

הסכר נשטף

הגלות נמשלה לסכר אבנים העומד בדרכם של מים. במרוצת הזמן, כאשר לחץ המים גובר, הם ישטפו בעוצמה חזקה לאין־ערוך. דווקא המכשול מביא לידי הגברת הזרימה. אך יש מצב שלחץ המים גובר ומתעצם, עד שהוא סוחף איתו אפילו את הסכר עצמו. ואז זו זרימה אדירה, שבה שוצפים לא רק הררי מים אלא גם אבנים וסלעים, משברי הסכר שנשטף.

סכר המים הוא משל לגלות. אף היא כמו מכשול שמפריע ליהודי לחיות חיי תורה ומצוות כראוי. אבל המטרה הפנימית של הגלות היא לעורר כוחות נעלמים. דווקא בשל לחץ הגלות היהודי מתעורר להתחזק בתורה ובמצוות. וכאן יש שתי אפשרויות: ייתכן שהגלות רק תעורר את הכוחות הפנימיים הנעלמים שביהודי, והוא יהדוף מפניו את קשיי הגלות; אך ייתכן שבעקבות הגלות יתעצם כל־כך אור הקדושה, עד שיסחוף איתו גם את הגלות עצמה.

הדרך הראשונה היא גאולת מצרים. כשבאה ההתגלות בקריעת ים סוף – ראו בני ישראל את אור הקדושה שהושג עלידי הגלות, ושהתבטא בשנים־עשר גילויים, כנגד י"ב השבטים. אך הגאולה הקרובה היא בעלת משמעות עמוקה יותר – מטרתה לסחוף גם את הגלות עצמה, את אומות העולם עצמן, שאף הן ייכללו בתוך האמת האלוקית של הגאולה. לכן כשתבוא הגאולה האמתית והשלמה – ייבקע הנהר ל"שבעה נחלים", כנגד מקומות הגלות שיתבררו וייתקנו.

שקל הגביר את הדברים, ואף שלא הצליח לרדת לסוף דעתו של הרב, ניארת לשתף פעולה עם התכנית המסתורית.

הערב ירד וליל הפסח התקדש. בבית הכנסת הסתיימה התפילה, והמתפללים ניגשו לעבר מקומו של רבי אייז'ל חריף כדי לאחל לו חג שמח, כנהוג. איש לא הבחין בפניו העגומות של נטעי־הירש הגביר ובמצב רוחו הקודר. הן בביתו אין דבר כדי לחגוג את חג הפסח. עני ואביון הוא, אך עדיין הכול רואים בו את עשיר העיירה.

עם זה, חזקה עליו בקשתו של רבי אייז'ל, והוא התייצב בתור העובר לפני הרב. כשהגיע סמוך אליו עמד כמהסס. רבי אייז'ל הבחין 'פתאום' בגביר העומד לידו וארשת נבוכה על פניו, וביקש מהקהל שהתגודד סביבו: "סלחו לי רגע, אני רואה שר' נטעי־הירש מבקש לשאול אותי שאלה בפרטיות. אנא, התרחקו קמעה". המתפללים נסוגו מעט לאחור, ונטעי־הירש ניגש אל הרבי, לחץ את ידו, וכמסוכם רכן אל אוזנו ואיחל לו בלחש: "מברך אני את רבנו בחג פסח כשר ושמח".

רבי אייז'ל חריף הזדקף באחת, ועטה על פניו ארשת חמורת סבר. "אוי!", קרא בקול גדול, שהגיע לאוזני כל המתפללים. "הכול חמץ! חמץ גמור! אסור לאכול שום דבר ממה שיש בבית!".

עוד בטרם הספיק נטעי־הירש לעכל את ההכרזה הפתאומית, המשיך רבי אייז'ל וקרא בקול רם: "אל תדאג, ר' נטעי־הירש, אין דבר, הרי אינך יהודי בודד בעיירה נידחת. ברוך השם אתה שרוי בין אחינו בני ישראל, שבוודאי ישמחו להטות שכס ולסייע לך בצורכי החג במקום אלו שנפסלו, ותוכלו לחגוג את ליל הסדר ביד רחבה!".

שמע הקהל את דברי הרב ומיהר להתגייס לעזרה. "אני אביא יין!", הכריז מאן דהו, ואחר קרא אחריו: "אני אשלח דגים!". שלישי הודיע כי יביא בשר, ורביעי הציע בנדיבות מצות. החמישי הבטיח לשלוח את סימני הסדר, והשישי הצהיר כי יש בביתו מרק בשפע.

בתוך זמן קצר הגיעו לביתו הריק של נטעי־הירש שליחים נושאי סירים ומצרכים. שולחן הסדר הריק התמלא לפתע בכל טוב, והגביר נטעי־הירש עמד לו משתאה בפתח הבית, ולא ידע את נפשו מתדהמה. תוגת משפחתו נהפכה לשמחה, והכול בזכות פיקחותו המיוחדת של רבי אייז'ל חריף.

אז ישיר יהודה

פסטיבל אחרית הימים

לויכטר, שבעת האחרונה השיק אלבום בכורה, בא ממשפחה מוזיקלית ענפה במיוחד. אביו היה חלק מ'ילדי הפרחים' בארה"ב. לימים עלה לארץ והיה מחלוצי המוזיקה היהודית בירושלים. "כילד הייתי הולך עם אבי להופעות, וכלי הנגינה היו חלק בלתי נפרד מהבית", מספר לויכטר. "טבעי היה שאלמד לנגן כמעט על כל כלי אפשרי. לא אשכח את אבי יוצא לנגן בבתי כלא, לשמח אסירים נדכאים, או בבסיסי צבא, שבהם שימח חיילים. רוח ההתנדבות הזאת חדרה לתוכי ונעשתה חלק ממני".

בהיותו בן ארבע עשרה נפטר אביו פתאום, והניח מורשת מוזיקלית שבעקבותיה ייסדו יהודה ואחיו את 'פסטיבל אחרית הימים'. "בכל שנה התאספנו לשיר לזכרו של אבא וזה התפתח והלך", הוא אומר. "במרצות השנים אירחנו את גדולי הזמרים. בהמשך הקמנו את להקת 'אחרית הימים', שהספיקה להופיע בפסטיבלים רבים, לצד הופעות ותזונות ברחבי הארץ והעולם. פעמים רבות מזמינים אותנו מרחבי העולם כדי לייצג את המוזיקה היהודית. זה מרגש אותנו בכל פעם מחדש, ואנו משתדלים לקדש שם שמים".

הפתעה באוניברסיטה

לא מעט סיפורים התרחשו ללויכטר בהופעותיו

שמחה שמביאה קירוב. יהודה לויכטר

מסביב לעולם: "לפני ארבע שנים הופעתי באוניברסיטה בלוס־אנג'לס, שבה לומדים סטודנטים יהודים רבים. זמן קצר אחר שהתחלנו לשיר החלו כמה סטודנטים להפגין בקולניות נגד ישראל.

"בתוך המפגנים הבחנתי בצעיר בעל קוקו ארוך שפניו היו מוכרות לי. ופתאום נזכרתי: הוא למד איתי בתיכון לפני עשרים שנה! ניגשתי אליו. 'אחי, זיהיתי אותך', אמרתי לו. הוא היה מופתע. התחבקנו. בתוך פחות מדקה ההפגנה התקפלה..."

אוירת הקיטוב שנוצרה בתקופת הבחירות, והאמירות המתלהמות שהוסיפו עצים למדורה הבוערת, הטרידו את יהודה לויכטר (36), מוזיקאי פורה. הוא החליט שאין זו העת לשבת בבית ולהיאנח על המצב.

גייס אפוא כמה מחבריו, אף הם אנשי מוזיקה, ויחדיו יצאו למשימה מאתגרת: הופעות רחוב עם שירי יהדות מקוריים. "חשבתי שדרך המוזיקה אפשר לקרב בין בני־אדם, בלי המחיצה של במה ואולם", אומר לויכטר.

לנגן ברחוב

ההצלחה הייתה מרשימה. "סיימנו שבועיים של מסע רחב היקף", הוא מספר. "היינו בנתיבות, במעלה אדומים, בראשון לציון, בבית שאן, בבני ברק, בתל־אביב - וזו רשימה חלקית. חרשנו את הארץ לאורכה ולרוחבה ושימחנו יהודים ברחוב. על־פי התגובות, עמדנו באתגר בהצלחה".

וכך זה התנהל: "כל יום התמקמנו עם החברים בנקודה אחרת. לפעמים הבאנו גם אמן מפורסם. התחברנו לנקודות החשמל של חנות הפלאפל המקומית והתחלנו לנגן ולשמח יהודים. בעיניי זה היה הערוץ הטוב ביותר לחבר אנשים ולהפיג את המתח. רבים ניגשו אלינו והודו לנו על היוזמה". אין זו הפעם הראשונה שלויכטר יוצא עם חבריו למסע מוזיקלי בחוצות: "גם במהלך מבצע צוק איתן יצאנו לשמח יהודים ברחוב".

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

'סעודת משיח' בערב שבת

שאלה: כיצד עורכים השנה את 'סעודת משיח', כשהחג חל בערב שבת?

תשובה: הבעש"ט תיקן לערוך סעודה שלישית ביום האחרון של פסח, הנקראת 'סעודת משיח'. בחו"ל עורכים את הסעודה בחג האחרון, ביום השמיני של פסח, החל השנה בשבת־קודש. בארץ עורכים אותה בשביעי של פסח, היינו ביום שישי.

בתחילת חג הפסח אנו עוסקים ביציאה ממצרים, ואילו בימים האחרונים של החג, כשנשלמה יציאת מצרים בקריעת ים סוף, אנו מתכוונים לגאולה השלמה שתבוא במהרה בימינו, ובה הקב"ה משקה את ישראל בארבע כוסות של נחמה. לכן נוהגים לאכול מצה בסעודה זו ולשתות ארבע כוסות יין (או מיץ ענבים טבעי), ולחזק את האמונה והציפייה לגאולה השלמה, ואת השמחה לקראתה.

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

מכיוון שהשנה שביעי של פסח חל ביום שישי, ערב שבת־קודש, וסעודה זו אינה 'סעודת מצווה' אלא מנהג, רצוי להקדים את תפילת מנחה, ולהתחיל את הסעודה לפני השעה 5 אחר הצהריים. יש לסיים אותה לפני שקיעת השמש, בשעה 19:06 בערך (ונשים יסיימו אותה לפני זמן הדלקת הנרות, בת"א - 18:44), כי משעה זו ואילך אסור לאכול בלי קידוש של שבת.

כהשלמה לסעודה זו, ובפרט מפני המגבלות בקביעות שנה זו, הציע הרבי מליובאוויטש לחגוג גם למחרת, ביום השבת, בסעודה השלישית, ולהמשיך ולהוסיף אז באופן של "כפילים לתושייה" את השמחה והעניינים של 'סעודת משיח' (כפי שהרבי נהג להשלים התוועדות של חגים וימי שמחה בשבת שלאחריהם).

מקורות: שו"ע אדמו"ר הזקן סי' רמט ס"הז. סה"ש תנש"א ח"א עמ' 444. לקוטי שיחות חכ"ב עמ' 218. התוועדות תשמ"ח ח"ג עמ' 76. וראה ב'לוח השבוע' בגיליון 'התקשרות' לשבת זו.

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים 368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

יש מה לספר!

כך ראשון בסדרה המכנסת את הסיפורים האהובים שפורסמו ב'שיחת השבוע' 63 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל החוגים

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 320 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

